

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15.07.2013 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Agnieszka Samborska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 15.07.2013 r. w Świdnicy

sprawy **K. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wypłatę emerytury

na skutek odwołania **K. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 09.04.2013 r. Nr (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **nie obciąża powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.**

Sygn. akt VII U 644/13

UZASADNIENIE

K. K. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 9.04.2013r., którą strona pozwana w rozpatrzeniu wniosku z dnia 16.11.2012 r. na podstawie art. 151 §1 pkt.1 kpa odmówiła uchylenia decyzji z dnia 10.10.2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza , na podstawie art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury wnioskodawczyni za okres od dnia 1.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r. Wnioskodawczyni wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i nakazanie organowi rentowemu wypłatę emerytury od dnia 01.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r. Wnioskodawczyni wskazała, iż po osiągnięciu wymaganego wieku i stażu pracy wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z wnioskiem o wcześniejszą emeryturę. Po rozpoznaniu wniosku ZUS ustalił wnioskodawczyni prawo do emerytury i **równocześnie zawiesił wypłatę** świadczenia z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. W decyzji strona pozwana zawarła informację, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury należy przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie

potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą na rzecz którego praca była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. **Po zmianie przepisów na wniosek wnioskodawczyni** (...) Oddział w W. ponownie ustalił wysokość świadczenia i rozpoczął jego wypłatę od dnia 8 stycznia 2009 r. Wnioskodawczyni nadal pozostawała w zatrudnieniu i pobierała emeryturę do dnia 30.09.2011 r. Decyzją z dnia 10.10.2011 r. strona pozwana zawiesiła wnioskodawczyni prawo do wypłaty emerytury na podstawie art. 103 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach od dnia 01.10.2011 r. Stan taki trwał do chwili zajęcia stanowiska przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13.11.2012 r. sygn. akt. K2/12. Po ogłoszeniu wyroku na wniosek wnioskodawczyni z dnia 16.11.2012 r. o wypłatę świadczenia emerytalnego od 01.10.2011 r. organ rentowy decyzją z dnia 03.01.2013 r. podjął wypłatę emerytury od dnia 22.11.2012 r. tj. od daty ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Wnioskodawczyni wskazała, iż Trybunał Konstytucyjny w w/w wyroku stwierdził, że emeryci, którzy nabyli prawo do świadczenia nie podlegają rygorom wynikającym z art. 103 a ustawy o emeryturach i rentach. Oznacza to, że w przypadku osób, którym emeryturę przyznano przed 01.01.2011 r. kontynuującym zatrudnienie sprzed daty przyznania emerytury, nie ma podstaw do zawieszenia wypłat emerytury.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. Strona pozwana podniosła, iż wyrok Trybunału Konstytucyjnego stwierdzający niekonstytucyjność art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1.01.2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, wywiera skutki prawne od dnia ogłoszenia w sposób określony w art. 190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej a więc na przyszłość. W tym stanie podjęcie wypłaty emerytur przyznanych przed dniem 01.01.2011 r. i zawieszonych od 01.10.2011 r. zgodnie z art. 103a ustawy emerytalnej, następuje wyłącznie na bieżąco. Strona pozwana wskazała, iż nie ma podstaw do wypłaty odsetek ponieważ decyzja zawieszająca prawo do wypłaty emerytury została wydana zgodnie z obowiązującymi w dacie wydania decyzji przepisami. tj. zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, na mocy którego w ustawie z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS dodany został art.103 a wprowadzający obowiązek zawieszenia emerytury w razie kontynuowania zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy. W tym stanie strona pozwana wskazała, iż nie naruszyła przepisów prawa materialnego wydając decyzję o zawieszeniu wypłaty emerytury od 01.10.2011 r. i nie ponosi winy z powodu opóźnienia wypłaty, gdyż zaistniały okoliczności niezależne od organu rentowego i z tego powodu nie jest zobowiązana do wypłaty odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

K. K. ur. (...) od dnia 1.06.1969r. jest zatrudniona w Urzędzie Gminy w K.. W dniu 24.11.2008r. powódka złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do emerytury. W związku z tym organ rentowy decyzją z dnia 15.12.2008 r. przyznał jej emeryturę począwszy od dnia 1.11. 2008r.

Pismem z dnia 26.01.2009r. wnioskodawczyni zwróciła się do strony pozwanej o podjęcie wypłaty emerytury. Wnioskodawczyni wskazała, iż pozostaje w stosunku pracy i zamierza osiągnąć przychód powodujący zmniejszenie świadczenia emerytalnego. Decyzją z dnia 4.02.2009r. strona pozwana zmniejszyła wnioskodawczyni wysokość emerytury w związku z osiągnięciem przychodu w kwocie wyższej niż 70% przeciętnego wynagrodzenia i podjęła wypłatę od dnia 1.01.2009r. Kolejnymi decyzjami strona pozwana przeliczała wnioskodawczyni emeryturę.

Decyzją z dnia 10.10.2011r. strona pozwana w oparciu o przepis art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zawiesiła wnioskodawczyni wypłatę emerytury w związku z kontynuowaniem zatrudnienia od dnia 1.10.2011r. Jednocześnie wskazano, iż wypłata emerytury zostanie podjęta po przedłożeniu świadectwa pracy lub zaświadczenia potwierdzającego rozwiązanie stosunku pracy z każdym pracodawcą na rzecz którego praca była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Pismem z dnia 20.11.2012 r. wnioskodawczyni wniosła o wypłacenie jej od dnia 1.10.2011 r. niesłusznie zawieszono świadczenia emerytalnego z powodu nie rozwiązania umowy o pracę i kontynuowania zatrudnienia. Następnie w piśmie z dnia 20.11.2012r. ubezpieczona wniosła o wypłacanie jej bieżących świadczeń emerytalnych niesłusznie zawieszonych z powodu kontynuowania zatrudnienia. Decyzją z dnia 3.01.2013r. strona pozwana przeliczyła emeryturę od dnia 22.11.2012 r. i dokonała jej wyrównania od dnia 22.11.2012 r. .

Zaskarżoną decyzją z dnia 9.04. 2013r. strona pozwana na podstawie art. 151 § 1 pkt.1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- kodeks postępowania administracyjnego odmówiła wnioskodawczyni uchylecia decyzji z dnia 10.10.2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. nr 291, poz. 1707 w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., nr 153,poz.1227 z póź.zm.), prawo do emerytury za okres od dnia 1.10.2011r. do dnia 21.11.2012r. W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, iż decyzją z dnia 10.10.2011 r.,w oparciu o przepis art.28 ustawy z dnia 16 grudnia o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zawiesiła wypłatę emerytury wnioskodawczyni od dnia 01.10.2011 r. Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt. K 2/2012 r., który został ogłoszony w Dz.U. z 2012 r. poz.1285 w dniu 22 listopada 2012 r., z dniem ogłoszenia wyroku tj. z dniem 22 listopada 2012 r. utracił moc art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Zgodnie z przepisem art. 190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tym dniem następuje utrata mocy obowiązującej aktu normatywnego, którego dotyczy orzeczenie Trybunału. Strona pozwana podniosła, iż Trybunał Konstytucyjny nie wskazał ani w wyroku ani w jego uzasadnieniu innej daty utraty mocy prawnej wskazanych wyżej przepisów. Tym samym wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem 22 listopada 2012 r. okresu zawieszenia emerytury na podstawie przepisu art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec powyższego Zakład odmówił uchylecia decyzji z dnia 10.10.2011 r. w części w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r. co oznacza brak podstaw do wypłaty wyrównania

(dowód: akta emerytalne wnioskodawczyni)

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył :

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie , aczkolwiek z innych przyczyn niż wskazane przez organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i w odpowiedzi na odwołanie.

Wnioskodawczyni domaga się wypłaty zawieszono świadczenia emerytalnego za okres od 1.10.2011r. do 21.11.2012r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r.

Strona pozwana w zaskarżonej decyzji z dnia 21.03.2013r. po wznowieniu postępowania na podstawie art.145 a kpa od decyzji z dnia 4.10.2011r. w sprawie zawieszenia wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011 r., na podstawie art. 151 kpa odmówiła uchylecia w/w decyzji w części w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych , prawo do emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r.

W tym miejscu należy podnieść, że na mocy art. 124 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych/ Dz.U z 2009, Nr 153, poz. 1227 / w postępowaniu w sprawach o świadczenia

określone w ustawie stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego chyba, że niniejsza ustawa stanowi inaczej. Zgodnie z przepisem art. 145a § 1 kpa można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (§ 2).

W myśl art. 149 § 1 kpa wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia. Postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy (§ 2). Odmowa wznowienia postępowania następuje w drodze postanowienia (§ 2), a na postanowienie, o którym mowa w § 3, służy zażalenie (§ 4). Stosownie do przepisu art. 151 § 1 kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której:

- 1) odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, albo
- 2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

Wyrokiem, na który powołuje się wnioskodawczyni, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. w zakresie, **w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy**, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z treści cytowanego wyroku wynika, że zakwestionowanie wskazanych w nim przepisów prawa **ma charakter ograniczony tylko do określonej kategorii osób**, co oznacza, że stwierdzenie ich niekonstytucyjności ma charakter częściowy.

Odnosząc powyższe rozważania do sytuacji faktycznej zaistniałej w rozpoznawanej sprawie, zdaniem Sądu, dla przyjęcia dopuszczalności uchylenia przez organ rentowy decyzji z dnia 10.10.2011r. zawieszającej z dniem 1.10.2011r. wypłatę emerytury wnioskodawczyni, wystarczającym jest ustalenie, że przepisy prawa zakwestionowane przez Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. stanowiły podstawę decyzji objętej wnioskiem o wznowienie postępowania.

W stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy wnioskodawczyni prawo do emerytury nabyła na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 15.12..2008r. będąc nadal zatrudnioną w urzędzie Gminy w k., przy czym ustalając prawo do przedmiotowego świadczenia od dnia 1.11.2008r., organ rentowy zawiesił jego wypłatę na podstawie obowiązującego wówczas art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ powódka pozostawała w zatrudnieniu. **W celu nabycia prawa do wypłaty świadczenia powódka była zobowiązana do rozwiązania stosunku pracy.**

Dopiero po uchyleniu wskazanego art. 103 ust. 2a przez art. 37 pkt 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. Nr 228, poz. 1507), organ rentowy wznowił ubezpieczonej wypłatę emerytury poczynając od dnia 01.02.2009 r.

Decyzją z dnia 10.10.2011 r., od dnia 1 października 2011 r. ponownie zawieszono ubezpieczonej wypłatę emerytury na podstawie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanego ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726),

mając na względzie przepis art. 28 tej ustawy, z powodu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą na rzecz którego wykonywała je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

A zatem ubezpieczona prawo do emerytury nabyła wprawdzie przed datą 1 stycznia 2011 r., jednak w okresie obowiązywania art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepis ten obowiązujący do dnia 7 stycznia 2009 r. stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zostało wyrażone nie tylko w sentencji wyroku, ale także w jego pisemnym uzasadnieniu dotyczącym skutków wyroku, gdzie w sposób wyraźny i jednoznaczny stwierdza się, że "obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą - jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury - nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.", a więc po uchyleniu cytowanego wyżej art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a przed wejściem w życie art. 103a tej ustawy dodanego powołaną już wcześniej ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Reasumując powyższe Sąd uznał, że niekonstytucyjność przepisów stwierdzona wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12 nie ma wpływu na treść decyzji objętej wnioskiem o wznowienie postępowania i w konsekwencji na decyzję zaskarżoną, co skutkowało oddaleniem odwołania / art.477¹⁴ §1k.p.c./.

Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 102 k.p.c., uwzględniając skomplikowany charakter prawny rozpoznawanej sprawy.